

N:o 5.

Ank. till Riksd. Kansli den 16 Febr. 1877, kl. 3 e. m.

Utlåtande, i fråga om eftergift å en Riksbankens fordran.

Hos Utskottet har förre Hemmansegaren Peter Magnus Ericsson i Musteryd af Kronobergs län, hvilken jemte sina bröder förre Hemmansegarne Jonas Ericsson och Anders Ericsson iklädt sig borgen för ett af deras broder Carl Ericsson i Hösjö den 29 December 1864 i Riksbanken beviljad lån med omsättningsrätt å 400 R:dr R:mt på sex månaders tid, anhållit att emot erläggande af 200 kronor varda befriad från betalningen af Riksbankens å det försträckta beloppet återstående fordran, utgörande 285 kronor förutom oguldna räntor; och har till stöd för denna anhållan hufvudsakligen blifvit af sökanden anfördt, att såväl låntagaren som samtliga löftesmännen nödgats lemna sina hemmansdelar och blifvit utfattige samt måst genom arbete hos andra förtjena sitt nödtorftiga uppehälle, hvarför ock vid tid efter annan verkställda utmätningförsök tillgångar saknats att å förberörda återstod af skulden göra några afbetalningar.

Ombudsmannen vid Riksbankens hufvudkontor har i ärendet upplyst: att låntagaren före lånets förfallotid gjorde konkurs, hvari Riksbankens fordran bevakades och hvarifrån, efter skedd slututredning, Riksbanken såsom utdelning erhöll 115 kronor; — att vid utmätningförsök, som under åren 1865, 1871 och 1876 egt rum dels hos löftesmännen, dels hos såväl desse som låntagaren, utrönt, att låntagaren med hustru och barn bodde inhyses i utblottad ställning och att föga utsigt förefunnes att den någonsin skulle blifva mera gynsam, när gäldenärens arbetskrafter vore i aftagande och han ej egde något arf att förvänta; — att Jonas Ericsson vid det andra utmätningstillfället anmäldes hafva begifvit sig till Amerika och att någon underrättelse om hans vistelseort icke stått att vinna; — att vid utmätningförsöket år 1876 upplystes, att jemväl Anders Ericsson icke mera vistades inom riket samt, be-

träffande sökanden Peter Magnus Ericsson, att han fortfarande vore lös person utan stadigt hemvist, egande sitt tillhåll hufvudsakligen hos modren, en gammal undantagsenka, att några tillgångar icke kunnat hos honom upptäckas och att han, så vidt känt vore, ej heller hade någon utsigt till arf, men att han vore mycket ordentlig och ansåges ega goda insigter i byggnadsarbeten, som utgjorde hans sysselsättning.

Då med afseende å här ofvan uppgifna omständigheter föga sannolikhet synes förefinnas att genom fortsatta utskökningsåtgärder Riksbanken skali kunna beredas godtgörelse för dess ifrågavarande fordran, har Utskottet, jemte meddelande att sökanden förbundit sig att, i händelse af bifall till ansökningen, inom två månader derefter fullgöra den erbjudna inbetalningen, funnit sig böra, i enlighet med hvad ombudsmannen jemväl tillstyrkt, hos Riksdagen hemställa:

att, derest sökanden inom två månader efter erhållen del af Riksdagens beslut i ämnet till Riksbanken inbetalar 200 kronor å ifrågavarande lån, såväl återstående kapitalskulden som oguldna räntor må eftergifvas och ur räkenskaperna afskrifvas.

Stockholm den 16 Februari 1877.

På Utskottets vägnar:

J. J. Ekman.
